

เจ้าแห่งความสะอาด

ก่อนมาฝากตัวเป็นลูกศิษย์คุณยาย อาตมาไม่เคยรู้เลยว่าท่านรักความสะอาดเป็นชีวิตจิตใจ ครั้งแรกเห็นบ้านธรรมประสิทธิ์สะอาดสะอ้านก็นึกว่า เป็นธรรมดาของบ้านที่มีผู้หญิงอยู่

วันหนึ่งไปถึงบ้านธรรมประสิทธิ์ก่อนเวลานั่งสมาธิหลายชั่วโมง เห็นยายกำลังกวาดบ้านอยู่ก็เข้าไปช่วย ยายกวาดจากเพดาน กวาดฝาบ้าน กวาดโต๊ะ แล้วกวาดพื้น นอกจากนั้น ยายยังเอาผ้าเช็ดใต้โต๊ะ ใต้บันได เลยถามยายว่า

ยายเช็ดได้โต๊ะทุกครั้งด้วยเหรือ ยายบอกว่าทุกครั้ง ถามอีก
ว่าจำเป็นนักหรือ ยายก็ตอบว่าจำเป็น ก็แย้งว่า ใครเขาจะมา
ดู ยายตอบว่า

“คนอื่นดูหรือไม่ดูไม่สำคัญ สำคัญว่าประการที่ ๑ เรา
มันรู้อยู่แก่ใจว่ามันเกลี้ยงจริงหรือไม่จริง แล้วประการที่ ๒
เรารักษาของในบ้านเราสะอาดมากเท่าไร วิมานของเราที่
เกิดแล้วด้วยอำนาจบุญของเรา มันจะผ่องใสขึ้นมากเท่านั้น”

นี่อาตมาก็เพิ่งเคยได้ยิน ฟังแล้วตกใจ เคยเปิดพระไตร
ปิฎกเจอแต่ว่า วันหนึ่งพระโมคคัลลาน์ท่านไปเยี่ยมสวรรค์ไป
เจอวิมานหลังหนึ่งเจ้าของวิมานยังไม่มาอยู่มีชื่อเจ้าของบอกไว้
เป็นชื่อของคนที่ท่านรู้จักและยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ ท่าน
เห็นว่าข้าวปลาอาหาร สิ่งของต่างๆ ที่เขาทำบุญให้ท่าน มัน
โปรอเขาอยู่ในวิมานในลักษณะเป็นทิพย์ ท่านก็แปลกใจ จึง
มากราบถามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เป็นไปได้ด้วยหรือ ที่
วิมานโปรอทำเจ้าของตั้งแต่เจ้าของยังไม่ตาย แล้วข้าวของที่
เขาทำบุญทำทานก็โปรอเขาอยู่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแทนที่
จะทรงตอบว่าเป็นไปได้หรือเป็นไปไม่ได้ กลับทรงตอบว่า

“โมคคัลลาน์ ก็เธอไปเห็นมาแล้วไม่ใช่หรือ”

ในพระไตรปิฎก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ตรัสกับพระโมค
คัลลาน์เอาไว้สั้นๆ ไม่ได้ขยายความ เพราะทรงเห็นว่าเป็น
พระอรหันต์แล้ว เป็นพระอัครสาวกเบื้องซ้าย ตรัสแค่นั้นก็
เหลือเฟือแล้ว อาตมาอ่านเลยไม่ได้รายละเอียด ครั้นพอ

คุณยายมาขยายความ ตกใจ นึกไม่ถึง เลยถามยายต่อไปอีกว่า

“จ้ะยาย คนที่เขาปล่อยบ้านรุงๆ รังๆ แต่เขาก็ทำบุญ ทำทาน ก็แสดงว่าวิมานเขาก็รุงๆ รังๆ ไปด้วยสิ”

ยายตอบว่าก็ใช่ะซี... ตายละเราเอ๊ย บ้านพักอาตมา ตอนนั้นรังกะโรงจิวโรงลิเก สมัยนั้นพวกเราอยู่บ้านชายโสด ไม่ใช่ ๗ วันกวาดบ้านที่หอรก เดือนหนึ่งถึงว่ากันสักที ทนไม่ไหวจริงๆ ถึงจะทำ ตั้งแต่ได้ยินยายพูดวันนั้นก็เลยขยันกวาดบ้านบ่อยขึ้น แต่ให้ดูยังยากนะ ยิ่งเลียงๆ ไปว่าเรามันผู้ชายไม่จำเป็นต้องเรียบร้อยแบบผู้หญิง นี่ขนาดทั้งๆ รู้แหละ ได้แถมคิดที่ว่า ความดีอะไรทั้งหลายนั้น ถึงรู้ๆ นี่แหละ ถ้าไม่ได้ทำจนคุ้น มันก็ไม่อยากทำ

ใครมีลูกมีหลาน เห็นว่าอะไรที่เป็นความดี บอกลูกบอกหลานครั้งเดียวไม่พอ ต้องใช้คำว่า “จ้ะจี้จ้ะไซ” ไม่งั้นไม่ได้ลูกหลานดีหอรก อย่าอ้างว่าได้บอกไปแล้ว ต้องยอมปากเปียกปากแฉะหน่อยลูกหลานจึงจะได้ดี แล้วตอนเราแก่เราจะสบายเพราะลูกหลานรู้ใจ

คุณยายยังบอกอีกว่า เพราะท่านรักความสะอาด จึงได้วิชาของพระพุทธเจ้า แล้วคุณยายก็เล่าความหลังครั้งออกจากบ้าน มาขอเรียนวิชาที่จะพาไปพบพ่อที่ตายแล้วจากหลวงพ่อวัดปากน้ำภาษีเจริญ ว่า

“กว่าจะถึงวัดปากน้ำ ยายต้องไปอาศัยบ้านคนอื่นเขาอยู่

เป็นทอดๆ ถึง ๓-๔ ทอด ไปอยู่บ้านใครก็ต้องทำให้เขาพอใจ เพราะอาศัยข้าวอาศัยน้ำเขา ยายช่วยเขาทำความสะอาดบ้าน จนเอี่ยมอ่องทุกซอกทุกมุม ตอนอยู่บ้านพ่อบ้านแม่ไม่เคยทำ ขนาดนี้ เพราะชอบออกท่องไร่ท้องนา ช่วยพ่อทำนา

บ้านสุดท้ายที่ใกล้จะถึงวัดแล้ว ยายต้องรีบทำงานให้เร็วที่สุดสะอาดที่สุด จะได้ขออาศัยเรียนวิชชาธรรมกาย และฝึกสมาธิพร้อมกับเจ้าของบ้านเขา ซึ่งขณะนั้นมีแม่ชีชื่อ แม่ชิตองสุข สำแดงปั้น มาสอนให้ เจ้าของบ้านเขาพอใจยายมาก เขาจึงยอมให้ฝึกสมาธิด้วยจนได้ธรรมกาย แล้วยังยอมให้แม่ชิตองสุกพามาเรียนต่อกับหลวงพ่อดอกน้ำอีกด้วย

พอได้ธรรมกายแล้วก็เลยยิ่งทั้งรู้ทั้งเห็นว่าความสะอาดนี้สำคัญมาก ต้องสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ จะมีความสกปรกติดอยู่ไม่ได้เลย เพราะมันติดข้ามภพข้ามชาติ ทำให้เข้าถึงธรรมกายได้ยาก”

ความสะอาดมีอานุภาพถึงขนาดนี้แล้วคุณยายถึงไม่ยอมให้ใครทิ้งความสกปรกไว้ให้ท่านเห็น จนบัดนี้ แม้อายุท่านจะถึง ๘๐ ปีแล้ว ท่านก็ยังพยายามสั่งสอนจ้จ้จ้จ้ให้ลูกศิษย์ทุกคนรักความสะอาดอยู่นั่นเอง

บุญของอาตมาแท้ๆ ที่คุณยายให้โอกาสคนแต่งตัวปอนๆ สกปรกอย่างอาตมาในครั้งนั้น ผ่านการคัดเลือกรอบแรก จนได้มาเป็นลูกศิษย์ของท่านคนหนึ่ง

ภายหลังอาตมาจึงได้ทราบเพิ่มขึ้นอีกว่า คุณยายไม่ได้มองเห็นอาตมาด้วยตาเนื้อของท่านเท่านั้น หลวงพ่อธัมมชโยเล่าให้ฟังว่า

“คุณยายสั่งให้ตามตัวมาให้ท่าน บอกแต่เพียงว่าอยู่ในเกษตร เพิ่งมา แต่ไม่บอกว่าเป็นใคร ตอนแรกก็ไม่นึกหรือว่าจะใช่”

เฮ้อ...เคราะห์ดีที่อาตมาไม่ถูกคัตทิ้งเสียตั้งแต่ระดับสายตาลูกศิษย์ จึงอยากฝากข้อคิดกับทุกคนไว้ว่า ความประทับใจเมื่อแรกเห็นนั้นสำคัญมากนะ

ในระหว่างสร้างวัด คุณยายยังเล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำเคยสอนเสมอว่า ความสะอาดของวัดวาอารามจะดึงดูดปัจจัยการสร้างวัดมาเอง ไม่ต้องออกไปวิ่งหาให้เหนื่อย เพราะฉะนั้น พระทุกรูปในวัดพระธรรมกายจึงดำเนินตามนโยบายรักษาความสะอาดอย่างเคร่งครัด